

Бележникът с адреси на Дядо Коледа

Дядо Коледа си изми зъбите, среса брадата си, облече червеното си палто, обу ботушите си и сложи шапката си. Качи се на шейната си и подвикна на елените: „Хайде, на работа!“. Шейната литна в небето. Беше Коледа и старецът трябваше да разнесе подаръците. Той си каза: „Добре, от кого да започна?“. Бръкна в единия от джобовете на палтото си, после бръкна в другия и извика: „Забравил съм си бележника с адресите!“.

В този бележник добрият старец беше записал адресите на всички деца от цялата планета, както и това какви играчки искат да получат те. Бързо, трябваше да обърне шейната и да се върне! У дома Дядо Коледа потърси навсякъде - върху гардероба, под леглото. Той изпразни чекмеджетата, обърна наобратно обувките си, но не намери нищо. Неговият бележник с адреси беше изчезнал!

Дядо Коледа погледна натоварената с подаръци шейна и тъжно каза: „Какво да правя сега?“. Една сълза се търкулна по лицето му. Той въздъхна: „Ще проваля Коледа, напълно ще я проваля!“. Елените почваха да стават нетърпеливи, те подрънкваха с камбанките си. Дядо Коледа погали големия елен, който водеше впряга, и му пошепна: „Да, да, време е да тръгваме, но не знам кой подарък къде да оставя!“.

Тогава големият елен каза: „Така е, като си загубил бележника си с адреси! Остава ни да направим само едно нещо – след като сега не знаеш в коя къща спи дете, трябва да пуснем подаръци във всяка една къща. Закачи и другите шейни, вземи и останалите играчки от твоя кош и да тръгваме!” Точно в този момент часовникът отброи дванадесет удара в полунощ. Дядо Коледа се втурна да работи, започна да тича, да товари подаръци, да мърмори. Напълни още пет шейни с играчки, за да е сигурен, че ще стигнат. После удари с камшик във въздуха и впрягът полетя под звездите. Дядо Коледа никога не беше имал по-изморителна нощ от тази. Той пусна подаръци във всички къщи, дори в тези, в които нямаше деца.

Като станаха на другата сутрин, бабите намериха плюшени мечета в чорапите си, дядовците имаха електрически влачета, бебетата получиха велосипеди, бащите получиха кукли, а майките – дрънкалки. Тогава хората започнаха да излизат от къщите си и да казват: „Вижте какво получих, а не съм го поръчвал!”. Други казваха учудено: „Аз получих бебешка играчка, а тя не е това, което исках!”. За щастие бащите почнаха да дават играчките, които бяха получили, на децата си, майките – на синовете си, внуците на бабите си, бабите на внучките си, а внучките на дядовците си.

Накрая, благодарение на тази размяна, всеки получи такъв подарък, какъвто искаше. Високо в облаците Дядо Коледа наблюдаваше какво се случва на Земята и си каза смеейки си: „Хе-хе, хубава изненада им направих!” После той се прибра у дома, сложи пижамата си, легна в леглото си и там, под възглавницата, намери бележника си с адреси.

Автор на историята: Жан-Жак Ваше
Художник: Клод Лапоант
Превод: логопед София Вълнеева

Прочети текста и отговори на въпросите. Отговаряй с цяло изречение.

1. Какво е изгубил Дядо Коледа?

.....
.....

2. Колко допълнителни шейни е натоварил Дядо Коледа?

.....
.....

3. В колко къщи е пуснал подаръци добрият старец?

.....
.....

4. Какви подаръци намерили бабите и къде?

.....
.....

5. На кого дали подаръците си внучките?

.....
.....

6. Къде намерил бележника си с адреси Дядо Коледа?

.....
.....